

at den omtalte Ansøgning om Benaadning for de dømte Soldater var indgaaet til Forsvarsministeriet 8 Dage, før Forsvarsministeren meddelte mig, at den ikke var indgaaet. Denne Meddelelse fremkom paa Foranledning af Forsvarsministerens Embedsmænd. Jeg kan saa forstaa, at der ikke er noget at beklage sig over overfor den højtærede Forsvarsminister, da det er Embedsmændene, der har Skylden; men for mig er der den lille kedelige Ting derved, at jeg paa Grundlag af den højtærede Ministers Udtalelse har faaet det Stempel i Venstres Presse, at min Fremstilling af Sagen var „den sædvanlige Usandhed“. Det faar imidlertid være. Jeg har taget Ordet for at rette en Tak til Ministeren, fordi han nu har meddelt, at han har taget Anledning til at rette en Henvendelse til Fængselsmyndighederne, og at Ministeren, hvis Fængselsmyndighederne udtaler sig anerkendende om de paagældendes Opførelse i Fængselet, saa snart ske kan, vil sørge for, at der kan finde Benaadning Sted, hvis det kan lade sig gøre for dem alle, men i alt Fald saa vidt muligt. Denne Kendsgerning noterer jeg med Glæde, og jeg takker Ministeren derfor. Jeg kan ikke andet end glæde mig over, at det er lykkedes at naa saa vidt; og saa maa de forskellige Smaating komme i Baggrunden.

Sporon-Fiedler: Som et særlig grelt og særlig graverende Eksempel paa de mange Overskridelser, der bevirker, at Tillægsbevillingsloven fremviser saa kolossale Tal, har man gentagne Gange nævnt Jernbaneskolen i Hellerup. Jeg vil ogsaa gerne tillade mig at knytte nogle ganske faa Bemærkninger til denne Sag. Man maa i højeste Grad anerkende den smukke og loyale Maade, hvorpaa den højtærede Trafikminister omtalte den Embedsmand, der bærer Hovedansvaret, men Ansvarer kan ikke derved forflygtiges. Der er derude udvist en Ødselhed, der grænser til det utrolige, og som man ikke vilde tro, hvis man ikke selv havde set det. Vedkommende Embedsmand vil ikke kunne klare sig med at sige, at en enkelt Skrivelse er blevet borte, og han derfor ikke har været opmærksom paa Overskridelsen. Thi et Arbejde, der strækker sig over flere Aar, maa han dog have noget Indseende med. Og naar Overskridelserne er paa det 4-dobbelte — for ikke at tale om Inventaret, hvor det er paa det 12-dobbelte —, kan man ikke klare sig med, at en enkelt Skrivelse er blevet borte. Man har meddelt mig, at man gentagne Gange har

gjort vedkommende Embedsmand, Professor Wenck, opmærksom paa de store Overskridelser, men at han Gang paa Gang har ladet sig forlyde med, at det var bedre at tie stille, for naar det hele var gjort, gled det nok. Naar man tænker paa, at det skal være en Skole for ganske unge Mennesker, der skal være der i 6 Uger, og saa, at der er Parketgulve ikke alene i Opholdsstuerne, men ogsaa paa Gangene, naar man ser Soklerne af fint tilhugne Kampesten i over 1½ Mands Højde, ser indlagte Egetræsborde, blankt polerede Elmetræsborde, ikke mindre end 6 store Lamper paa hver Sovesal — man skulde synes, de maatte kunne sove ved mindre skarpt Lys — med meget smukke, elegante Kupler, saa store som almindelige Hvidkaalshoveder, naar man i Spisestuen ser ikke almindelige Stole, men Stole, der er gjorte dyre ved at være tegnede af en Arkitekt, saa de koster et lille halvt Hundrede Kroner Stykket, bliver man forfærdet, aller mest naar man betænker de Tider, vi lever i.

Jeg tvivler ingenlunde om, at vore højtærede Ministre er besjælede af stor økonomisk Sans og Ansvarsfølelse, og at de ønsker at komme ind i en mere fornuftig Statshusholdningsskure end den, vi har været Vidne til i de senere Aar. Men det bliver sandelig da nødvendigt, at de Herrer Ministre ogsaa indpoder disse smukke Tanker i deres Embedsmænd. Thi det kan ikke være Bevillingsmyndighedens Opgave at tage alt til Efterretning. Den Gang dette kom frem, blev det meddelt, at Diskussion egentlig var overflødig, for Pengene var givne ud. Ja, saa er vor Opgave ganske vist ret let. Men det baader ikke Statskassen i det lange Løb, at Finansudvalget kun har at tage slikt til Efterretning. Professor Wenck siges at søge sin Afsked efter — jeg tvivler ikke om det — 30 Aars god Tjeneste. Det er saaledes udelukket, at der bliver statueret et Eksempel her; men det forekommer mig bydende nødvendigt, at der snart statueres et Eksempel til Skræk og Advarsel for ligesindede.

Jeg er nemlig ikke sikker paa, om der ikke rundt omkring sidder adskillige ligesindede. Gaar man Overskridelserne igennem, ser man Gang paa Gang, at man har ladet haant om Bevillingsmyndigheden. Man har handlet paa egen Haand i Haab om, at det hele nok vilde glide. Her er rystende Eksempler paa, at disse Haab i fuldeste Maal er gaaet i Opfyldelse. Det er ikke tilstrækkeligt, at vi tager ud i Landet og fortæller Befolkningen, at nu